

ἀργοδοῦλος ὁ, Λεξ. Αἰν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀργός καὶ τοῦ οὐσ. δοῦλος.

1) Ὁ ἐπὶ μισθῷ ἐκτελῶν ὑπὲρ ἄλλου χειρωνακτικὴν ἐργασίαν. 2) Γεωργὸς στερούμενος ζεύγους βοῶν ἀροτήρων.

ἀργοζυγώνω, ἰδ. ἀργο-

ἀργοθάνατος ἐπίθ. Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀργός καὶ τοῦ οὐσ. θάνατος.

Ὁ βραδέως ἐπιφέρων, προξενῶν τὸν θάνατον ἔνθ' ἄν.: Ἀργοθάνατη ἀρρώστια τὸ χτικιὸ Λεξ. Δημητρ.

ἀργοκαίω, ἰδ. ἀργο-

ἀργοκατεβαίνω, ἰδ. ἀργο-

ἀργοκεντῶ, ἰδ. ἀργο-

ἀργοκερήθρα ἡ, Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀργός καὶ τοῦ οὐσ. κερήθρα.

Κηρήθρα περιέχουσα κελλία κηφήνων. Συνών. ἀργοκέρι.

ἀργοκέρι τό, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀργός καὶ τοῦ οὐσ. κερι.

Ἀργοκερήθρα, ὁ ἰδ.

ἀργοκέρουλλο τό, Νάξ. ἀργοκέρουρη ἡ, Νάξ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀργός καὶ τοῦ οὐσ. κερούλλα.

Νεαρὸν πρόβατον τὸ ὅποιον ἀκόμη δὲν ἔχει γεννήσει.

***ἀργοκίνημα** τό, ἀργοκίνημα Στερελλ. (Ἀράχ.) ἀργοκίνημα ἸΠολέμ. Παλ. βιολ. 3 76.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀργοκινῶ.

Ἡ βραδύτης εἰς τὰς κινήσεις ἢ τὴν ἐργασίαν: Μᾶς ἔφαγε τ' ἀργοκίνημα Ἀράχ. Μᾶς πήρες 'ς τὸ λαιμό σ' με τ' ἀργοκίνημα αὐτόθι. Τῆς κούνης τ' ἀργοκίνημα ἸΠολέμ. ἔνθ' ἄν. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀργημα.

ἀργοκίνητος ἐπίθ. πολλαχ. ἀργοκίνητος πολλαχ.

Τὸ μεσν. ἐπίθ. ἀργοκίνητος.

Ὁ βραδέως κινούμενος, βραδινκίνητος, νωθρός: Ἀργοκίνητο ποδάρι ἸΨυχάρ. Ταξιδ. 3 116. || Φρ. Καράβι ἀργοκίνητο (ἐπὶ ἀνθρώπου νωθοῦ) πολλαχ. || Παροιμ.

Ἀργοκίνητο καράβι | κάθε χρόνο καὶ ταξίδι

(συνών. τῇ προηγουμένη φρ.) Ἐπτάν. Ἡ σημ. καὶ μεσν. Ἰβ. Διήγ. παιδιόφρ. στ. 801 (ἔκδ. Wagner σ. 169) «καὶ εἶσαι ἀργοκίνητη, ἀργὴ ὥσπερ χελώνα». Συνών. ἀγάλῃος, ἄναργος, ἀράθυμος 1, ἀργητός Α1β, ἀργιρος, ἀργοπερπάτητος, ἀργοπόρευτος, ἀργοπορινός, ἀργοποριστής, ἀργόπορος, ἀργός Α2, ἀργοσάλευτος, *ἀργόσης, ἀργοσιτόλιστος 2, ἀργόσυρτος, ἀργοχέρης, ὀκνός, ἀντίθ. γρήγορος, σβέλτος.

ἀργοκινῶ Ζάκ. κ.ά. — ΔΣολωμ. 185 ΚΠαλαμ Τραγούδ. πατρ. 119 ἀργοκινῶ ἸΨυχάρ. Ταξιδ. 3 118 — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργά καὶ τοῦ ρ. κινῶ.

Κινῶ βραδέως ἔνθ' ἄν.: Βγαίνανε ἔξω οἱ πεθαμένοι φίλοι καὶ ἀργοκινούσανε τὸ χέρι ἸΨυχάρ. ἔνθ' ἄν. || Ποιήμ.

Μόνον μιὰ στιγμή πρὶν φύγῃ | τ' οὐρανοῦ κατὰ τὰ μέρη ἀργοκίνησε τὸ χέρι | ἴσως γιὰ νὰ σ' εὐχηθῇ

ΔΣολωμ. ἔνθ' ἄν.

Ὅταν 'ς αὐτὴ τὴ θάλασσα ποῦ τόσο με μεθάει

ὁ ἥλιος κάθε δειλινὸ νὰ πέσῃ ἀργοκινάη,

θαρῶ πῶς πάει, ἀγάπη μου, ὁ ἥλιος νὰ σὲ φέρῃ

ΚΠαλαμ. ἔνθ' ἄν.

ἀργοκλήσι τό, ἀμάρτ. ἀργοκλήσ' Ἄνδρ. (Κόρθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀργός καὶ τοῦ οὐσ. ἐκκλησία.

Μικρὰ ἐκκλησία εὐρισκομένη μακρὰν τοῦ συνοικισμοῦ εἰς τὴν ὁποίαν ἢ ποτὲ ἢ σπανίως γίνεται λειτουργία. Συνών. ἐξωκλήσι.

ἀργοκλαίω, ἰδ. ἀργο-

ἀργοκόφτω Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργά καὶ τοῦ ρ. κόφτω.

Βραδέως καὶ κατ' ὀλίγον προχωρῶ ἢ συντελοῦμαι: Τὸ καράβιν ἀργοκόφτει. Τὸ παννὶν ἀργοκόφτει (βραδέως προχωρεῖ ἢ ὑφανσις του). Ἐργόκοψεν ἡ δουλεία (ἐβράδυνεν ἡ ἐργασία νὰ συντελεσθῇ παρεμπιπτόντος κωλύματος).

ἀργοκόψιμον τό, Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀργοκόφτω.

Βραδύτης περὶ τὴν κίνησιν ἢ τὴν συντέλεσιν ἔργου. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀργημα.

ἀργοκυλῶ ΣΠασαγιάνν. Ἀντίλ. 51 ΚΧατζοπ. Πύργ. Ἀκροπότ. 3 ΚΠαλαμ. Ὑμν. Ἀθην. 2 108.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργά καὶ τοῦ ρ. κυλῶ

Προχωρῶ βραδέως: Ὁ τὸν ἀπομεσημεριάτικο οὐρανὸ ἀργοκυλούσαν ἀραιόλευκα τὰ σύννεφα τοῦ Μάι ΚΧατζοπ. ἔνθ' ἄν. || Ποιήμ.

Καὶ τὸ ποτάμι ἀργοκυλάει καὶ ἀχοβουίζει μόνον ΣΠασαγιάνν. ἔνθ' ἄν.

Τῇ γέννησί μου δὲ φεγγοβολοῦσε

κάνέν' ἄστρο ψηλὰ 'ς τὸν οὐρανόν,

'ς τὰ βάθη του μονάχα ἀργοκυλοῦσε

σὰν ἄπλαστο ἔνα γνέφος σκοτεινόν

ΚΠαλαμ. ἔνθ' ἄν.

ἀργοκυματοῦσα ἐπίθ. θηλ. ΜΤσιριμῶκ. Ἐκ βαθ. 25.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀργός, τοῦ οὐσ. κύμα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦσα.

Ἡ βραδέα ἢ ἀραιὰ κύματα προκαλοῦσα: Ποιήμ.

Μ' ἀδύναμος δὲ νοσταλγῶ τὰ μακρινὰ ταξίδια,

νὰ ταξιδεύω τὴ νοτιὰ τὴν ἀργοκυματοῦσα.

ἀργολάλι τό, Σῦρ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀργολαλῶ.

Ὁ βόμβος τῶν μελισσῶν: Μὲ τὸ ἀργολάλι βγαίνει τὸ μελίσι τοαὶ τὸ σμάρι (τὸ σμήνος τῶν νεαρῶν μελισσῶν τῶν ἀπολυομένων ἀπὸ τῆς κυψέλης.)

ἀργολάλος ὁ, Σῦρ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀργολαλῶ.

Ὁ κηφὴν τῶν μελισσῶν.

ἀργολαλῶ Κρήτ. Σῦρ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργά καὶ τοῦ ρ. λαλῶ.

1) Λαλῶ, ἡχῶ βραδέως Κρήτ.: Ἄσμ.

Ἔνα γουδοῦν' ἀργολαλεῖ πέρα 'ς τοσοῖ πέρα ρίζες,

μὲ τοσοῖ μαδάρες μάχεται, μὲ τὰ βουνὰ μαλώνει

καὶ μὲ τὰ χαμωλάδα ἔχει κακιά καὶ ἀμάχη

(πρόκειται ἐνταῦθα περὶ κώδωνος αἰγός. μαδάρες = ὄρεινὰ μέρη γυμνὰ καὶ βραχώδη). 2) Βομβῶ Σῦρ.: Ἀργολαλεῖ τὸ μελίσι τὸ καλοτσαίρι.

ἀργολόγημα τό, Ρόδ. κ.ά. ἀργολόγημα Εὐβ. (Λίδηψ.)

Κίμωλ. Σέριφ. ἀργουλόγημα Σάμ. Σκόπ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀργολογῶ.

Ἡ ἀποκοπὴ τῶν ἀργῶν, τῶν ἀχρήστων βλαστῶν τῆς ἀμπέλου, οἱ ὅποιοι δὲν φέρουν σταφυλὰς ἔνθ' ἄν.: Εἴθ' ὦρα γι' ἀργολόγημα Αἰδηψ.

